

Samson, historien

Engang gik Samson til Gaza. Der så han en skøge, og han gik ind til hende. Da gazitterne fik at vide, at Samson var kommet, omringede de stedet, og hele natten lå de på lur efter ham ved byporten. De lå stille natten igennem, idet de tænkte: »Så snart det bliver lyst, vil vi slå ham ihjel.« Samson blev liggende til midnat. Så stod han op og greb fat i portfløjene og de to dørstolper, rykkede dem op sammen med portslåen, tog dem på sine skuldre og bar dem op på toppen af bjerget ved Hebron.

Samson og Dalila

Senere blev han forelsket i en kvinde, der boede i Sorekdalen. Hun hed Dalila. Filisterfyrsterne kom op til hende og sagde: »Du skal lokke ham til at røbe, hvor han har sine vældige kræfter fra, og hvordan vi kan få magten over ham, så vi kan binde ham og uskadeliggøre ham. Så vil vi hver give dig elleve hundrede sekel sølv.«

Dalila sagde til Samson: »Fortæl mig, hvor du har dine vældige kræfter fra, og hvordan man kan binde dig og uskadeliggøre dig.« Samson svarede: »Hvis man binder mig med syv friske sener, som endnu ikke er tørre, bliver jeg svag som ethvert andet menneske.« Så bragte filisterfyrsterne hende syv friske sener, som endnu ikke var tørre, og dem bandt hun ham med. Samtidig lå der folk på lur i kammeret hos hende. Så sagde hun til ham: »Filistrene er over dig, Samson!« Men han sprængte senerne, som om det var snore af blår, der var kommet for nær til ild, og hvor han havde sine kræfter fra, fik ingen at vide.

Dalila sagde til Samson: »Du har jo narret mig og løjet for mig. Fortæl mig nu, hvordan man kan binde dig.« Han svarede: »Hvis man binder mig stramt med nye reb, som aldrig før har været brugt, bliver jeg svag som ethvert andet menneske.« Så tog Dalila nogle nye reb og bandt ham, og hun sagde til ham: »Filistrene er over dig, Samson!« Samtidig lå der folk på lur i kammeret. Men han sprængte rebene om sine arme, som om det var tråd.

Dalila sagde til Samson: »Du narrer mig stadigvæk og lyver for mig. Fortæl mig nu, hvordan man kan binde dig.« Han svarede: »Hvis du væver mine syv hårfletninger sammen med trenden og fæstner dem til væggen med pløkken, bliver jeg svag som ethvert andet menneske.« Så dyssede hun ham i søvn og vævede hans syv hårfletninger sammen med trenden og fæstnede dem til væggen med pløkken, og så sagde hun til ham: »Filistrene er over dig, Samson!« Han vågnede og rev både pløkken og trenden ud. Hun sagde til ham: »Hvordan kan du sige, at du elsker mig, når du ikke har tillid til mig. Nu har du narret mig tre gange og ikke fortalt mig, hvor du har dine vældige kræfter fra.« Sådan pinte og plagede hun ham hver dag med sine ord, så han til sidst blev dødtæt og fortalte hende sandheden: »Der er aldrig kommet en ragekniv på mit hoved, for jeg har lige fra moders liv været en Guds nasiræer,« sagde han. »Hvis mit hår bliver skåret af, mister jeg mine kræfter og bliver svag som ethvert andet menneske.« Dalila var nu klar over, at han havde fortalt hende sandheden, og hun sendte bud efter filisterfyrsterne og sagde: »Kom, for denne gang har han fortalt mig sandheden.« Filisterfyrsterne kom op til hende, og de havde pengene med. Hun dyssede ham i søvn i sit skød, og hun tilkaldte en mand, som skar hans syv hårfletninger af. Fra da af var han uskadeliggjort og havde mistet sine kræfter. Så sagde hun: »Filistrene er over dig, Samson!« Han vågnede og tænkte: »Jeg skal nok slippe fra det og ryste mig fri ligesom de andre gange.« Han vidste nemlig ikke, at Herren havde forladt ham. Men filistrene greb ham og stak øjnene ud på ham

og førte ham ned til Gaza, hvor de lagde ham i lænker, og i fængslet blev han sat til at dreje kværnen. Men hans hår, der var blevet skåret af, begyndte at vokse ud igen.

Samsons død

Filisterfyrsterne samledes for at holde en stor offerfest for deres gud Dagon. De sagde:

»Vor gud har givet

vor fjende Samson i vor hånd!«

Da de var kommet i stemning, sagde de: »Hent Samson, så vi kan have lidt morskab af ham.« Så hentede de ham fra fængslet, og de morede sig over ham. De stillede ham op mellem søjlerne, og da folket så ham, lovpriste de deres gud og sagde:

»Vor gud har givet

vor fjende i vor hånd,

ham som hærgede vort land

og dræbte mange af os.«

Samson sagde til drengen, der førte ham ved hånden: »Slip mig, og lad mig røre ved søjlerne, som bærer taget, så jeg kan læne mig til dem.« Huset var fuldt af mænd og kvinder, alle filisterfyrsterne var der, og på taget var der omkring tre tusind mænd og kvinder, som så på, at de morede sig over Samson. Da råbte Samson til Herren: »Gud Herre! Husk på mig, og giv mig min styrke igen blot denne ene gang, Gud, så jeg kan hævne mig på filistrene for et af mine to øjne.« Samson satte hænderne mod de to søjler i midten, som bar taget, og stemmede imod den ene med sin højre hånd og imod den anden med sin venstre og sagde: »Lad mig dø sammen med filistrene!« Så rettede han sig ud med en sådan kraft, at huset styrtede sammen over fyrsterne og alle de folk, der var der. Sådan dræbte han ved sin død flere, end han havde dræbt, mens han levede.

Hans brødre og hele hans fars slægt gik ned og hentede ham. De bar ham hjem og begravede ham i hans far Manoas grav mellem Sor'a og Eshtaol. Han havde været dommer i Israel i tyve år.

Dommerbogen, kap. 16, Bibelselskabet